

מאלתי פרק ראשון תענית

מספרה הש"ס

(ג) ספט קיד. קידוטין מט:
 (ד) גני ל"ג טודס[ה]
 (ה) מוקפמן פ"ה[ו]
 (ו) מוקפ' פ"ג[ז], (ט) כוותא
 (ז) מוקפ' פ"ג[ז], (ט) גראוט
 (ט) נאכ[ח], (ט) פקסיס[ט]
 (ט) ב' קיד: (ט) פקסיס[ט]

- וירא יעקב בפי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראה בראשית מב א
- וישלח את אחיו ייילכו ויאמר אלהם אל

תגריגו בפרק:
בראשית מה כד
... וְהִי הַמָּה הַלְּכִים
לְלֹךְ וּדְבָרֶר וְהַגֵּה רַכְבָּא
אֲשֶׁר וּמָסִים אֲשֶׁר וּפְרוּדוּ בָּין
שְׁנָיוֹתָם וְעַל אֲלֵיהֶם:
בשליטה השם:
מלכים ב ב יא
... תִּבְקַר אָור וְהַאֲשִׁים
שְׁלֹחוּ דָמָה וְחַמְרִיכָם:
בראשית מד ג

(ה) הגותם כב"ח
 (ו) ר"ש י"ד ס"כ ברכת
 (ז) צו"ר סעדי בדור רביעי
 (ט) סעדי בדור חמישי
 (ט) ד"ה ס"כ
 (ט) בבל מונזר וסְמִינָה תְּגִירִים.
 (ט) ד"ה מונזר מושג
 (ט) מומת לא יהי רול למל"כ:
 (ט) חותם י"א ק"ר ק"ר ק"ר
 (ט) פלטמן על ק"ר ומיוחס
 (ט) כ"ה ולעומת
 (ט) פלטמן מונחים
 (ט) ב"ה ביאר לן שצטולין
 (ט) ואחריו דבר נלכדה ותכלתו

גָּלִיּוֹן הַשׁ"ם

במגילה טענית: פלמיד אן. וויליאם רלווי לסתתיל מעניט עס קימידיס: ד. לנין מענית: עוזה. נולדה מגמי כל ארום טבליות נומה קימינו כי:
כל גרסינו פלמידים עוזין עטמן.

כלהי מלין נעיל סכל המתמידים
לחיין לך ולין נאש מזוס גומות
ארום: לבי יוסי האמר. כל מדים

וְנֵן צִמְיסׁוֹת נָזִים פֶּלַגְוִיָּה
חֲסֹוגׁ כָּל קָרְבָּן כְּמִיחָלִים כְּלָמוֹת
לֹא לֹא כָּרוֹאָה נָעָזָה עַדְמָוָה
שְׁלוּם וְתַנְעַן (אֶזְעָמָה פָּגָג מְכָה
לְרִיעָן זָמָק' שְׂנָת פְּלָק וְתַלְנוּ
לְעָלָה הַצְבָּרָה לְהַזְבָּרָה
בְּרִיךְ הַלְּכָה בְּכָל מָקוֹם וּבוֹ).

ובאים טובים הכהובין במגילה תענית תנ' רכנן אל יאמר אדם תלמיד אני אני ראי לדיותה היה אל לא כל תלמידו הרהורם והרהור

אייזהו יהיד כ' שראוי למןוטו פרנס
ואיזהו תלמיד כל ששולאן זין
וקצת דרכו מושמע בקרי מלמד הומת
בדר כלצת כל מוקס ווועמלה וגמס מיל
קעפליס (זב קפז) מײַזען מלמדי

ברחו נמנמו פלנמ על הגדור
כזידע נאציך כל צוותין (ט) דבר
הכלא וחייב זמתקם כלא מלמען

ל א ב מ"י פ"ג מלחמות
 שעיניהם כלכלה ח' טו"ש"ע
 נ"ח י"ט קתקע טבון מילון:
לא ג מ"י פ"ג מלחמות
 מלחימות לולטה צו
 טוטש"ע י"ט ק"י מקפקת
 שפיען מ"ה:
לב ד מ"י סס טו"ש"ע
 נ"ח ק"י מקנד קעפנ
 :
לג ה מ"י סס וו"ש"ע
 סס פערן [ז]
לד ו מ"י סס כלכלה [ז]
 צו טוטש"ע סס שער ג

למנוחה פרנס על הצבור תלמיד^ט כל
ששולאן אותו דבר הילכה בלמודו ואומר
ואפלו במסכת דבילה חנו רבנן לא כל
הרצויה לעשות עצמו ייחד עשה תלמיד
עושה דברי ר' מאיר רבי^ט יוסי אומר^ט עישה
וכור לטוב לפי שאין שבת הוא לו אלא צער
הוא לו תנייא אידך לא^ט כל הרוצה לעשות
עצמו ייחד ענשה תלמיד עושה דברי רבי
שמעון בן אליער רבנן שמעון בן גמליאל
אומר במה דברים אמרו בדור של שבת
אבל בדבר של צער ענשה וכור לטוב שאין
שבת הוא לו אלא צער הוא לו^ט ח' ר' מי^ט
שהיה מתענה על הצורה וברחה על הכלולה
ונתרפא הרי זה מתענה ומשלים^ט י' החולק
ממקומ שאין מתענה למקום שמתען הרי
זה מתענה עמהן^ט ממקום שמתען למקום
שאין מתען הרי זה מתענה ומשלים^ט שכח
ואבל ושתה אל יתרהה בפני הצבור ואל
יניגג עידונין בעצמו שנאמר^ט ויאמר יעקב
לבניו למה תחראו אמר להם יעקב לבניו אל
תראו עצםכם כשיאתם שביעין לא בפני עשו^ט
ולא בפני ישמעאל כי שלא תקאו בהם
אל תרגנו בדרך אמר רבי אלעזר אמר להם
יריסף לאחיו אל התעסוקו בדבר הלכה שם
תרגנו עליכם הדרך אני והאמר ר' אלעאי^ט
בר ברכיה^ט שני תלמידי חכמים שמהלכים
בדרכן ואין בינהן דברי תורה ראיין לישראף
שנאמר^ט וזה המה הולכים^ט (הולד) ובדר
והנה רבב אש וסמי אש ויפרדוו בין שניהם
טעמא דאייא דיבור הא לאicia דיבור ראיין
ליישראף לא קשיא הא למיניהם הא לעוני
במתניתא תנא אל תפסיינו פסיעה נסה
והובניטו חמה לעיר אל חפסיעו פסיעה נסה
דאמר מר^ט פסיעה נסה גותלה^ט אחד מהמש
מאות ממואר עינוי של אדם והובניטו חמה
לעיר בדרכ הורה אמר ר' דאמר רב יהודה
אמר רב לעולם יציא אדם בכוי טוב ויכנס בכוי
טוב שנאמר^ט הבקר אור והאנשים שלו חו^ט
אמר רב יהודה אמר רבי חייא^ט המהלך בדרך
אל יאלל יותר משני רענן מי טעם
הכא תרגומו מושם מעיניא במערבה
אמרו משום מזוני Mai בינויו אייא בינויו
דיותיב

הלווי נמנמו פלנש סי מילמד הלאיטו ווד דאכל' מסמע דיעית עדיף מדקחן צמוך נן כל קרוואן לאשות עזמו יайл עותקה וס' נומר דאס' מלוק צמליין דוקה צבאכ' צו' נן מקסן לחד ולט מלמיהיס האנו זא זולען נן סרכ' ממה צאוח נומד וויאן טאעלן ממוקס טאל' וויאו סרכ' יעדן לאטב' נלן קתלמיידס נלן קחד וויאד כפי שאלינו וויפיל' צמא' כלט זא זויח' עדיף מלמיהיד דאכל' ווילר' תלגיאת סמס צפלק האן קערלייט הומו וויאי לרהי נמנמו פלנש על קצ'זר או נאנ' קס היין יעד לאטב' האן צמפסה צו נקלה גס אין מלמיהיד ומואז מיל' סכל':
ההוֹלֵךְ מקום שמתענין למקומות שאין מתחזין הרי מתענה ומשלחים. נ'ך לעמו מהוו ל'ך אין דעתו למוחר טאעל' וויכל עלי' המתענין: **למה** התאראו. כמו שמאפרת לא מלון עומכס צפוי צי עשו וכו' ויך במדרך נמא מלromo פירוט נמא מסאי כוונן:
אל תרגנו בדרך. וס' מלrect לא מפסיקו מדצע קעלס:
ואין בינהם דברי תורה ראים ליישך דכתיב ויחי המה הוהיכים הויך ודברנו טעמא דאייכא דברו וכו'. ויס מדRECT סאס סי' מדצעיס דבליס צפليس ומץ'ס לר'ין ליטך: **פסיעה** נכה גוטליך אחת מחמש מאות מאור עיניין של אדם. ווין לאקסטום נס אין צממס מלהות פסיועה גוטם יליה ניטל כל מלhor עניין צל' חד וויא קה' חווין לדלאויה קלי הום ונלהה לפדים לאפקיעס לר'תונא נוילן הנט ממהט מלהות וואקסיעס צnis נוילן פקטו מן קלטונא צאניס חיינ' נוילן קה' הלאט ממהט מלהות האנטהיליס כמו ציעוטויעט דפי רב' (כמימות דר' סה). ר'ל צעיטר ממבה צאנטלה נט' עדין קאש דמ'ס פסיעה לר'תונא דוונטט יימר מן צאניס האן ייך נומר דלע' נוילט נן פסיעס לר'תונא ומכם ווילע יון דאס דס' קי נמי

רבי נון חנאנא
תיר לא אמר תלמידי אמי ראי לך. אלא כל תלמידים ראי לך. שאריאיזו יתיר, כל פנס על האוצר, ולמונותיו ואוואדו התלזר, כל שושאלין אותו דרב הילכה קומס ואומרה. פ' בכל מקום, כלומר בכלום מקום, רוחצת מים במקם הנה הילחו, ואפי' במסכתא דכל שמתבוננת ברקח בה כל תלמיד חכם שוטרץ לשונתה בכללה גולש אלול ואילו וכללה של דרב. תני לא' רוחצת לישות עצמו יהוד עשרה, שרואה רוחצת כיריות. הילמדים יטודים דברי ר' רבנן, ובן אליעזר. רבנן בן גמליאל אומר דבר של צער עושה עצמו וחיד. וכן יוסי ר' יוסי עשרה והוכר לו, שאנו שבת עיר התענית לא לא צער היה ר' חיון מהתגונה על החולחה והתרפה, על עיר צער עיר עורה מהתגונה ומשלשים. והחולח ממקומי שממענין מלוקה שאין מתגען כר. זה שנאן סוף עיר האילו תגרוע בדורן (בדרב) הילכה, שלא וואקימן אלו לעיון אבל במגן כסעה כס, שנולית חנאנא